

Ağlamak

– FIRATIN KIZI · 04 Mayıs 2015

Hüzün sardıkça akar gözlerimden aşağı
Sular yüreğimdeki aşk denilen başağı
İçli bir türkü yine dillerime dolandır
Döktüğüm gözyaşıyla koca dünya sulanır
Sanma ki kırılanım, sanma kendinden bizar
Bir gelincik üşüyor sol yanımda ah u zar
Aşk kilimi dokuyor ruhumailmek ilmek
Resimlerde soluyor bana yakışan gülmek
Görmelisin bu canı sevdaya düştüğü an
Bir hazan mevsiminde ömrümüz oldu ziyan

Zemheriye tutulmuş sol yanımda titret durur
Bir mumun alevinde gölgem kendini vurur
Kendi vurgun çölümde atmadım geri adım
Gökleri arşınladım kırılrsa da kanadım
Asude bir köşede hani bir Leyla vardı!
Ne zaman hüznülense Mecnun onu duyardı

Sırdaki ince çizgi ben mi olmalıydım can?
Yanağıma gül eker, gözlerimden akan kan
Iztırap şairlerin dokuduğı kilimdir
Iztırap, arınmayı bilen akliselimdir
Ađlarken yüreğimde malihulya gezinir
Ađlarken gözlerime gam çizgisi kazınır
Bağrında kalacağım zemheriyi görürüm
Ađlarken soğuşunda can çekişir yürürüm
Hatıra bıraktığın sözler düşer us'uma
Sessizce sığınırım, gönlümün mahpusuna

Ağladıkça güllerden dökülür çiğ tanesi
Ađladıkça hafifler mesrur olur hanesi
Unutma ey sevgili! Gülmek yasaktır bize
İsterse mahkûm olsun, gönül çıkmaz dehlize
Unutma ey sevgili! Sevdaya belayım ben
Ateş yaksa ne olur? Aşka müptelayım ben

Hüzün bana vurgundur, gurbet benim sılamdır
Gülmek bana yakışmaz mutluluğum salamdır
Senin aşkınla olsun ciğerim pare pare
Kederim tek çaredir, istemem derde çare
Gülümsemek sevdanın gözlerine isyandır
Ağlamak gönüldeki su-i zana nisyandır
Gülenlerin gönlünde sevda odu yanmazmış
Gülenleri maşuklar hayır ile anmazmış
Ağlamak damlaların ateşiyle yanmaktır
Ağlamak aşka düşen yürekle uyanmaktır
Sündüs ARSLAN AKÇA